

РЕШЕНИЕ

№ 1322

гр. Варна, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Добрева

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Въззивно гражданско дело № 20223100501516 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

С решение № 1545/20.04.2022 год., постановено по гр.д. № 6546/2021 год., ВРС – 24-ти състав е

приел за установено в отношенията между страните, че Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.” № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 5 453, 10 лв. /пет хиляди четиристотин петдесет и три лева и десет ст./, представляваща остатък от предсрочно изискуема главница по договор за потребителски заем с номер PLUS– 11285834 от 21.05.2015г. , ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, като е отхвърлил претенцията до пълния й претендиран размер от 5 755, 50 лв., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед № 261160/29.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 13615/2020г. по описа на Районен съд – Варна по предявения от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София срещу

Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8, иск по реда на чл. 422 ГПК,

приел за установено в отношенията между страните, че Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 167, 12 лв. /сто шестдесет и седем лева и дванадесет ст./, представляваща непогасена възнаградителна лихва за периода от 26.10.2017г. до 21.12.2017г., произтичаща от договор за потребителски заем с номер PLUS–11285834 от 21.05.2015г., като е отхвърлил претенцията за разликата над присъдената сума до претендираната от 1 412, 95 лв. за времето от 05.05.2017г. до 25.10.2017г. /вкл./ и от 22.12.2017г. до 05.05.2019г., за която сума е издадена заповед № 261160/29.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 13615/2020г. по описа на Районен съд – Варна по предявения от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София срещу Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8, иск по реда на чл. 422 ГПК,

приел за установено в отношенията между страните, че Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 1 646, 52 лв. /хиляда шестстотин четиридесет и шест лева и петдесет и две ст./, представляваща обезщетение за забава, съизмеримо със законната лихва върху неплатения остатък от главницата в размер на 5 453, 10 лв. за периода от 26.10.2017г. до 16.10.2020г., като е отхвърлил претенцията за разликата над присъдената сума до претендираната от 1 797, 77 лв. за периода от 05.08.2017г. до 25.10.2017г. /вкл./, за която сума е издадена заповед № 261160/29.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 13615/2020г. по описа на Районен съд – Варна по предявения от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София срещу Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8, иск по реда на чл. 422 ГПК с правно осн. чл. 86 ЗЗД и е осъдил Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДА ЗАПЛАТИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сторени в исковото и заповедно производства разноси.

Недоволен от горното е останал ответника по делото, който чрез назначен особен представител обжалва постановеното решение в установителната му част с доводите за неговата неправилност. Конкретните оплаквания са, че съдът не е съобразил, че ответникът не е редовно уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост предвид липсата на доказателства, че представената покана и товарителница са връчени на лично на същия. Поради горното твърди, че неправилно е възприето, че предсрочната изискуемост е

настъпила към 05.08.2017 год. и е налице неоснователност както на издадената заповед за изпълнение, така на предявения иск. Настоява се за отмяна на решението в установителната му част и отхвърляне на предявения иск.

В срока по чл.263 ГПК, насрещната страна депозира писмен отговор, с който оспорва жалбата като счита, че решението е правилно и обосновано. Моли за потвърждаване на решението, ведно с присъждане на разноски.

В с.з. по същество, въззивницата, чрез особения ѝ представител, поддържа жалбата и моли за отмяна на решението.

В с.з. по същество, въззиваемата страна, с писмена молба, моли за потвърждаване на решението.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбите и отговорите, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата, иницирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, въззивният съд намира, че първоинстанционното решение съдържа реквизитите на чл.236 ГПК и е действително. Произнасянето съответства на предявеното искане и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания относно обжалваната част от решението, като служебно следи за нарушение на императивна материалноправна разпоредба, дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване /ТР №1/2013 г. на ОСГТК/.

Предмет на образуваното първоинстанционно производство е установяване дължимостта на вземане, произтичащо от договор за потребителски заем с номер PLUS-11285834 от 21.05.2015г. между Ж. Т. Д. и „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, действащ чрез клон „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение, като предмет на въззивно производство е решението в установителната му част за сумата от сумата от 5 453,10 лв., представляваща остатък от предсрочно изискуема главница, 167,12 лв., представляваща непогасена възнаградителна лихва за периода от 26.10.2017г. до 21.12.2017г., и сумата от 1 646, 52 лв., представляваща обезщетение за забава, съизмеримо със законната лихва върху неплатения остатък от главницата в размер на 5 453, 10 лв. за периода от 26.10.2017г. до 16.10.2020г.

Установява се по делото от представените писмени доказателства наличието на

облигационно правоотношение между страните по делото, като изпълнението на задължението на заемодателя се установява и посредством заключението по проведената в хода на първоинстанционното производство ССЕ.

Инвокираните пред настоящата инстанция доводи извеждат като основен въпроса надлежно упражненото право на кредитора да обяви настъпилата предсрочна изискуемост на кредита, при безспорно установения правопораждащ факт, проявлението на който дава право на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем.

Пред първоинстанционния съд, ищецът е представил писмено доказателства – покана, с която длъжникът е уведомен, че поради неплащане на вноските по договора от 05.07.2017 год., кредитът е обявен за предсрочно изискуем, която покана е изпратена чрез куриер ПРИНТ ЦЕНТЪР на посочения в договора адрес на длъжника, който видно е и негов постоянен адрес. Същата е получена на 18.12.2017 год. от Стоянова – мащеха на длъжника.

Доколкото, законодателят не предписва конкретен способ за връчване на писмени съобщения между страните по договорните правоотношения, начинът на удостоверяване на връчването на документа е поставен в зависимост от избора от кредитора способ за уведомяване, какъвто би могъл да бъде уговорен и в договора между страните. При липса на уговорка в договора относно връчването на кореспонденция връчен редовно от външна страна и съответно достигнал до длъжника е документ, който му е предаден лично или на негов пълномощник срещу подпис или по възлагане от нотариус /чл.50 ЗННД/ или от частен съдебен изпълнител /чл.43 ЗЧСИ/ или куриер. При връчване по възлагане в посочените случаи се прилагат правилата на чл.37-58 ГПК.

В чл.45 ГПК е установено правилото за връчване лично на адресата. Законът допуска връчването да се извърши и на друго лице, което е съгласно да го приеме, в случаите, когато личното връчване е невъзможно, което друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса.

В съдебната практика /напр. решение № 148 от 02.12.2016 г. по т.д.№ 2072/2015 г., I т.о. на ВКС/, е прието също така, че в производството по установителния иск, предявен по реда на чл.422 ГПК, при оспорване на удостовереното връчване на документа, преценката за редовността на връчването се извършва от съда след обсъждане на въведените конкретни възражения и при тълкуване на договорните клаузи. Видно от депозирания пред първоинстанционния съд отговор, особеният представител на длъжника е оспорил настъпилата предсрочна изискуемост на кредита с твърденията за липсата на представено уведомление от страна на ищеца и връчването му на длъжника, които твърдения се опровергават от представените още с исковата молба доказателства. Предприетото едва с въззивната жалба опровергаване на вписаното качество „мащеха“ на полученото съобщение лице е несвоевременно, а и ирелевантно, тъй като с оглед горесцитираните разпоредби, като живуща на адреса същата се явява недвусмислено оправомощена да получи съобщението до длъжника.

Налага се извод за неоснователност на доводите на въззивника, като следва да бъде

съобразено и обстоятелството, че на 05.04.2019 год. /преди подаване на заявлението/ е настъпил и крайният срок за погасяване на кредита.

И след като не се установи и нарушение на императивна материалноправна разпоредба, за което съгласно ТР №1/2013 г. на ОСГТК въззивният съд следи дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване, се налага извод за правилност на обжалвания съдебен акт.

Предвид еднаквите правни изводи на двете инстанции атакуваното решение следва да се потвърди.

Предвид изхода от спора и направеното от въззиваемата страна искане, в тежест на въззивника следва да се присъди сумата от 150 лева, съставляваща депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 100 лв.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1545/20.04.2022 год., постановено по гр.д. № 6546/2021 год. на ВРС – 24-ти състав, в частите, с които съдът

приел за установено в отношенията между страните, че Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 5 453, 10 лв. /пет хиляди четиристотин петдесет и три лева и десет ст./, представляваща остатък от предсрочно изискуема главница по договор за потребителски заем с номер PLUS– 11285834 от 21.05.2015г. , ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, като е отхвърлил претенцията до пълния й претендиран размер от 5 755, 50 лв., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед № 261160/29.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 13615/2020г. по описа на Районен съд – Варна по предявения от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София срещу Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8, иск по реда на чл. 422 ГПК,

приел за установено в отношенията между страните, че Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 167, 12 лв. /сто шестдесет и седем лева и дванадесет ст./, представляваща непогасена възнаградителна лихва за периода от 26.10.2017г. до

21.12.2017г., произтичаща от договор за потребителски заем с номер PLUS-11285834 от 21.05.2015г., като е отхвърлил претенцията за разликата над присъдената сума до претендираната от 1 412, 95 лв. за времето от 05.05.2017г. до 25.10.2017г. /вкл./ и от 22.12.2017г. до 05.05.2019г., за която сума е издадена заповед № 261160/29.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 13615/2020г. по описа на Районен съд – Варна по предявения от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София срещу Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8, иск по реда на чл. 422 ГПК,

приел за установено в отношенията между страните, че Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДЪЛЖИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 1 646, 52 лв. /хиляда шестстотин четиридесет и шест лева и петдесет и две ст./, представляваща обезщетение за забава, съизмеримо със законната лихва върху неплатения остатък от главницата в размер на 5 453, 10 лв. за периода от 26.10.2017г. до 16.10.2020г., като е отхвърлил претенцията за разликата над присъдената сума до претендираната от 1 797, 77 лв. за периода от 05.08.2017г. до 25.10.2017г. /вкл./, за която сума е издадена заповед № 261160/29.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 13615/2020г. по описа на Районен съд – Варна по предявения от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София срещу Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8, иск по реда на чл. 422 ГПК с правно осн. чл. 86 ЗЗД и е осъдил Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДА ЗАПЛАТИ на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сторени в исковото и заповедно производства разноски.

В останалата част, решението, поради необжалване, е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Ж. Т. Д., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“И.“ № 2, вх. Г, ет. 4, ап. 8 ДА ЗАПЛАТИ на БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., действащ чрез клона „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А.“, клон България, ЕИК 204915054, гр. София сумата от 250 лева, представляващи сторени пред настоящата инстанция разноски.

На основание чл.280, ал.2 ГПК, РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____